

Quarantine 3

Rabbanit Leah Sarna | Drisha | י"א אייר התשפ"א

1. Eikha 3:28-30

Let him sit alone and be patient, When He has laid it upon him. Let him put his mouth to the dust— There may yet be hope. Let him offer his cheek to the smiter; Let him be surfeited with mockery.

איכה ג:כח-ל

יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדְם כִּי נָטַל עָלָיו: יִתֵּן בְּעַפְרָא פִּיהוּ אוּלַי יֵשֵׁ
תִקְוֶה: יִתֵּן לְמַכְהוּ לְחֵי יִשְׁבַּע בְּחַרְפָּה:

2. Pirkei Avot 3:2

How [do we know] that even one who sits and studies Torah the Holy One, blessed be He, fixes his reward? As it is said: "though he sit alone and [meditate] in stillness, yet he takes [a reward] unto himself" (Lamentations 3:28).

פרקי אבות ג:ב

מִנֵּיין לְשֹׁאֲפוֹ אֶחָד שִׁיּוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, לְשִׁקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שְׂכָר, שֶׁנֶּאֱמַר (איכה ג) יֵשֵׁב בְּדָד
וַיִּדְם כִּי נָטַל עָלָיו:

3. Maimonides Commentary to the Mishnah

And the explanation of "he is silent (*vayidom*)" as being from the hidden speech is from "a still (*demamah*) small voice" (I Kings 19:12). And from this [idea] did the [Onkelos' Aramaic] translation explain, "And Aharon was silent" (Leviticus 10:3) [as] "And Aharon praised." And his proof that he is like one that observed the entire Torah completely is from his saying, "since he takes it on himself" (Lamentations 3:28) - it is as if the giving of the entire Torah was only for his sake.

רמבם פירוש המשניות

ופירוש וידום מן הדבור הנסתר מקול דממה דקה וממנו פי' התרגום וידום אהרן ושתיק אהרן וראייתו שהוא כמי שקיים כל התורה כולה מאמרו "כי נטל עליו" כאלו נתינת התורה כולו היתה בעבורו לבד:

4. Talmud Bavli Taanit 7a

And this is what Rabbi Yosei bar Ḥanina said: What is the meaning of that which is written: "A sword is upon the boasters [*habaddim*], and they shall become fools [*noalu*]" (Jeremiah 50:36)? This verse can be interpreted homiletically: There is a **sword upon the enemies of Torah scholars, a euphemism for Torah scholars themselves, **who sit alone [*bad bevad*] and study Torah. And not only that, but** those who study by themselves **grow foolish** from their solitary Torah study, **as it is stated: "And they shall become fools." And not only that, but they sin, as it is written here: "And they shall become fools,"** and it is written there: "For that we have done foolishly**

תלמוד בבלי תענית ז עמוד א

הֵינֵינוּ דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא מַאי דְכָתִיב תָּרַב אֶל
הַבָּדִים וְנֶאֱלוּ תָרַב עַל שׁוֹנְאֵיהֶן שֶׁל תַּלְמִידֵי חֻכְמִים
שֶׁעוֹסְקִין בְּדַבְדּוּ בַּתּוֹרָה וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁמִּטְפְּשִׁין
שֶׁנֶּאֱמַר וְנֶאֱלוּ וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁחוֹטְאִין כְּתִיב הִכָּא
וְנֶאֱלוּ וְכָתִיב הִתָּם אֲשֶׁר נִוְאֲלֵנוּ וְאֲשֶׁר חֲטֵאֵנוּ

[noalnu] and for that we have sinned" (Numbers 12:11).

5. Avot D'Rabbi Natan 8:6

When one person sits alone and engages in Torah, his reward is accrued on High, as it says (Lamentations 3:27), "Let him sit alone in silence, for God has placed it upon him." They gave a parable: To what can this be compared? [It can be compared] to someone who had a young son whom he left alone and went out to the marketplace. The boy went and got a scroll and placed it on his knees, and was sitting and studying it when his father came back from the marketplace. The father said: Look at my young son whom I left alone when I went to the marketplace! What did he do? He took it upon himself to study, and he went and got a scroll and placed in on his knees and sat and studied it! You learn from this that even one person who sits alone and engages in study accrues his reward on High.

אבות דרבי נתן ח:ו

יחיד יושב ועוסק בתורה שכרו מתקבל במרום שנאמר (איכה ג':כ"ח) ישב בדד וידום כי נטל עליו. משלו משל למה הדבר דומה לאחד שהיה לו בן קטן הניחו ויצא לשוק עמד ונטל את המגילה והניחה בין ברכיו והיה יושב והוגה בה כיון שבא אביו מן השוק אמר ראו בני קטן שהנחתיו ויצאתי לשוק מה עשה מעצמו למד ונטל את המגילה והניחה בין ברכיו והיה יושב ולומד בה. הא למדת שאף יחיד שיושב ועוסק בתורה שכרו מתקבל במרום:

6. Talmud Bavli Ketubot 105b

Our Rabbis taught: And thou shalt take no gift; there was no need to speak of [the prohibition of] a gift of money, but [this was meant:] Even a bribe of words is also forbidden, for Scripture does not write, And thou shalt take no gain.

What is to be understood by 'a bribe of words'?

1. Like that offered to Samuel. He was once crossing [a river] on a board when a man came up and offered him his hand. 'What', [Samuel] asked him, 'is your business here?' — 'I have a lawsuit', the other replied. 'I', came the reply, 'am disqualified from acting for you in the suit'.
2. Amemar was once engaged in the trial of an action, when a bird flew down upon his head and a man approached and removed it. 'What is your business here?' [Amemar] asked him. 'I have a lawsuit', the other replied. 'I', came the reply, 'am disqualified from acting as your judge'.
3. Mar 'Ukba once ejected some saliva and a man approached and covered it. 'What is your business here?' [Mar 'Ukba] asked him. 'I have a lawsuit', the man replied. 'I', came the reply, 'am disqualified from acting as your judge'.

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קה:

ת"ר: ושוחד לא תקח - אינו צריך לומר שוחד ממון, אלא אפילו שוחד דברים נמי אסור, מדלא כתיב בצע לא תקח.

היכי דמי שוחד דברים?

1. כי הא דשמואל הוה עבר במברא, אתא ההוא גברא יהיב ליה ידיה, אמר ליה: מאי עבידתיך? אמר ליה: דינא אית לי, א"ל: פסילנא לך לדינא.

2. אממר הוה יתיב וקא דאין דינא, פרח גדפא ארישיה, אתא ההוא גברא שקליה, א"ל: מאי עבידתיך? א"ל: דינא אית לי, אמר ליה: פסילנא לך לדינא.

3. מר עוקבא הוה שדי רוקא קמיה, אתא ההוא גברא כסייה, א"ל: מאי עבידתיך? א"ל: דינא אית לי, א"ל: פסילנא לך לדינא.

4. R. Ishmael son of R. Jose, whose sharecropper was wont to bring him a basket full of fruit every Friday but on one occasion brought it to him on a Thursday, asked the latter, 'Why the present change?' I have a lawsuit', the other replied, 'and thought that at the same time I might bring [the fruit] to the Master'. He did not accept it from him [and] said, 'I am disqualified to act as your judge'. He thereupon appointed a couple of Rabbis to try the case for him. As he was arranging the affair he [found himself] thinking, 'If he wished he could plead thus, or if he preferred he might plead thus'. 'Oh', he exclaimed, 'the despair that waits for those who take bribes!' If I, who have not taken [the fruit at all], and even if I had taken I would only have taken what is my own, am In such [a state of mind], show much more [Would that be the state of] those who accept bribes'.

5. A man once brought to R. Ishmael b. Elisha [a gift of] the first fleece. 'Whence', the latter asked him, 'are you?' — 'From such and such a place', the other replied. 'But', [R. Ishmael] asked, 'was there no priest to whom to give it [in any of the places] between that place and this?' — 'I have a lawsuit', the other replied, 'and thought that at the same time I would bring [the gift] to the Master'. He said to him, 'I am unfit to try your action', and refused to receive [the gift] from him. [Thereupon] he appointed two Rabbis to try his action. As he was arranging this affair he [found himself] thinking, 'If he wished he could plead thus, or if he preferred he might plead thus'. 'Oh', he exclaimed, 'the despair that awaits those who take bribes! If I, who did not take [the gift], and even if I had taken it I would only have accepted that which is my due, am in such [a state of mind], how much more [would that be the case with] those who accept bribes'.

6. A man once brought to R. Anan a bale of small marsh fish. 'What is your business here', the latter asked him. 'I have a lawsuit', the other replied. [R. Anan] did not accept it from him, and told him, 'I am disqualified to try your action'.

4. ר' ישמעאל בר' יוסי, הוה רגיל אריסיה דהוה מיייתי ליה כל מעלי שבתא כנתא דפירי, יומא חד אייתי ליה בה' בשבתא, א"ל: מאי שנא האידינא? א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחאי אייתי ליה למר. לא קביל מיניה, א"ל: פסילנא לך לדינא. אותיב זוזא דרבנן וקדיינין ליה. בהדי דקאזיל ואתי, אמר: אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי, אמר: תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.

5. ר' ישמעאל בר אלישע אייתי ליה ההוא גברא ראשית הגז, אמר ליה: מהיכא את? א"ל: מדוך פלן. ומהתם להכא לא הוה כהן למיתבא ליה? א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחאי אייתי ליה למר. א"ל: פסילנא לך לדינא. לא קביל מיניה. אותיב ליה זוגא דרבנן וקדייני ליה. בהדי דקאזיל ואתי, אמר: אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי, אמר: תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.

6. רב ענן אייתי ליה ההוא גברא כנתא דגילדני דבי גילי, א"ל: מאי עבידתיך? א"ל: דינא אית לי, לא קביל מיניה, א"ל: פסילנא לך לדינא.

'I would not now request', the other said to him, 'the Master's decision [in my lawsuit]; will the Master, however, at least accept [the present] so that I may not be prevented from offering my first-fruit? For it was taught: And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack; but was Elisha entitled to eat first-fruit? This, however, was intended to tell you that one who brings a gift to a scholar [is doing as good a deed] as if he had offered first-fruits'. It was not my intention to accept [your gift', R. Anan] said to him, 'but now that you have given me a reason I will accept it' —

Thereupon he sent him to R. Nahman to whom he also dispatched [the following message:] 'Will the Master try [the action of] this man, for I, Anan, am disqualified from acting as judge for him'. 'Since he has sent me such a message', [R. Nahman] thought, 'he must be his relative' — An orphans' lawsuit was then in progress before him; and he reflected: The one is a positive precept and the other is also a positive precept. but the positive precept of showing respect for the Torah must take precedence. He, therefore, postponed the orphans' case and brought up that man's suit. When the other party noticed the honour he was shewing him he remained speechless.

[Until that happened] Elijah was a frequent visitor of R. Anan whom he was teaching the Order of Elijah. but as soon as he acted in the manner described [Elijah] stayed away.

He spent his time in fasting, and in prayers for [God's] mercy, [until Elijah] came to him again; but when he appeared he greatly frightened him. Thereupon he made a box [for himself] and in it he sat before him until he concluded his Order with him. And this is [the reason] why people speak of the Seder Eliyahu Rabbah and the Seder Eliyahu Zuta.

אמר ליה: דינא דמר לא בעינא, קבולי לקביל מר, דלא למנען מר מאקרובי בכורים, דתניא: ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש הא-להים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלוננו - וכי אלישע אוכל בכורים הוה? אלא לומר לך: כל המביא דורון לתלמיד חכם - כאילו מקריב בכורים. אמר ליה: קבולי לא בעינן דאי קביל, השתא דאמרת לי טעמא מקבילנא.

שדריה לקמיה דרב נחמן, שלח ליה: נידייניה מר להאי גברא, דאנא ענן פסילנא ליה לדינא. אמר: מדשלח לי הכי, שמע מינה קריביה הוא. הוה קאים דינא דיתמי קמיה, אמר: האי עשה והאי עשה, עשה דכבוד תורה עדיף, סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה. כיון דחזא בעל דיניה יקרא דקא עביד ליה, איסתתם טענתיה.

רב ענן, הוה רגיל אליהו דאתי גביה, דהוה מתני ליה סדר דאליהו, כיון דעבד הכי איסתלק.

יטיב בתעניתא ובעא רחמי ואתא. כי אתא הוה מבעית ליה בעותי, ועבד תיבותא ויטיב קמיה, עד דאפיק ליה סידריה. והיינו דאמרי: סדר דאליהו רבה, סדר אליהו זוטא.

